

Confuzia din mințile elitei puterii de la Washington nu este surprinzătoare.

american „*nu mai este deosebit de relevant pentru cea mai mare parte a lumii*„.

Exemplele în acest sens variază într-adevăr de la Houthis din Yemen la Afganistan și Arabia Saudită la țările BRICS și candidați. Arătarea cu degetul de la Washington este din ce în ce mai puțin urmărită sau din ce în ce mai mult ignorată.

Actuala elită a puterii americane a crescut în Statele Unite într-o perioadă în care SUA dominau cea mai mare parte a lumii, cu vechile puteri coloniale din Europa – Marea Britanie, Franța, Germania, Italia și alte câteva, cum ar fi Țările de Jos – ferm de partea sa ca vasali. Singurul inamic al SUA era o țară pe care nu o putea subjuga, și anume Rusia, apoi Uniunea Sovietică din 1917 și din nou Rusia din 1991.

În a doua jumătate a secolului XX, SUA au devenit și mai dominante. Dacă erau îngrijorați de Uniunea Sovietică, era mai puțin o provocare politică sau economică decât una militară. Totuși, aceasta a fost ținută sub control de politica de izolare care a început cu George Kennan, părintele Războiului Rece, în anii 1950 și a rămas în vigoare pentru cea mai mare parte a celei de-a doua jumătăți a secolului al XX-lea. În același timp, dominația SUA a continuat să crească în toate domeniile. Chiar și revoluția economică din China, care a început în anii 1980, nu părea să diminueze dominația SUA în Indo-Pacific din perspectiva Washingtonului.

Cu toate acestea, chiar și atunci au existat unele evoluții îngrijorătoare, cum ar fi războiul pierdut în Vietnam. A fost un șoc care a îngrijorat elita puterii de la

acces la piața voastră unașă și în creștere”. Chinezii au fost de acord și niciun capitalist nu a putut rezista acestei oferte. Au investit în China și au semnat contracte de partajare a tehnologiei. Nimeni nu i-a forțat, nimeni nu a trebuit să fure nimic de la ei. Erau dispuși să vândă, și au vândut”.

„Chinezii și-au dat seama că cel mai rapid mod de a dezvolta o economie modernă nu era să fie în întregime privată, precum Marea Britanie și SUA, sau în întregime de stat, precum Uniunea Sovietică, ci o combinație bine gestionată a ambelor. Un stat eficient, controlat de un partid comunist concentrat, care promovează atât economia privată, cât și cea publică. Acesta este sistemul lor. Fie că vă place sau nu, nu contează. Trebuie să înțelegeți că ei au scris cea mai de succes poveste de creștere economică din istoria lumii. Nicio altă țară nu se apropie”.

Cu toate acestea, chinezii au o filosofie de dezvoltare diferită de cea a Occidentului imperialist, cu rapturile sale coloniale și neocoloniale. Proiectul Chinei privind Noul Drum al Mătăsii (Inițiativa Centura și Drumul) se bazează pe principiul avantajului reciproc pentru toate părțile implicate. Imperiul american nu poate rezista, capacitatea de putere a Washingtonului se micșorează cu o viteză inimaginabilă, iar influența globală a vasalilor SUA scade în paralel.

Deși Statele Unite sunt încă o țară bogată și puternică, Occidentul este „incapabil să își mențină poziția globală”, lucru care poate fi văzut „în fiecare săptămână în noi statistici, dacă doriți să le vedeți”, spune profesorul Wolff. El continuă să explice că elitele puterii americane și vasalii lor sunt din ce în ce mai disperați să oprească

„Noi, americanii”, a continuat profesorul Wolff, „nu suntem mai nebuni decât alte națiuni, suntem la fel de inteligenți. Dar ne comportăm într-un mod care îi face pe oamenii inteligenți să se întrebe ce se întâmplă cu noi. De exemplu, avem de ales doar între Biden și Trump. Numai acest lucru este o dovadă suficientă că ceva este teribil de greșit în această țară. Dacă înțelegeți asta, atunci vă veți da seama și că aici se joacă în principal teatrul, un teatru prin care publicul american nu-l poate vedea”

„Pe de altă parte, restul lumii crede că Statele Unite sunt bune. Dar trebuie să fii atent cu ei pentru că este o nebunie periculoasă. Statele Unite au încă arme nucleare și oameni care se gândesc serios să le folosească.”

Pentru a-i înțelege pe americani, trebuie să cunoști particularitățile acestei societăți. Profesorul Wolff, din nou:

„Statele Unite sunt încă predominant cultivate de descendenții rezidenților europeni. Imigranții europeni au venit și i-au ucis pe toți băștinașii. I-au ucis cu violență sau i-au ținut cu boli. Au distrus culturile băștinașilor, au procedat la purificare etnică și genocid. Toate acestea sunt adevărate. A fost nevoie de un secol sau două pentru a-i ucide pe aproape toți din această țară. Cei câțiva care au rămas au fost ținuti în rezervații, ceea ce este, de asemenea, un fel de genocid, doar că mai lent, astfel încât nu apare atât de evident.

nouă includ Rusia și China – toate celelalte sunt aliați ai SUA. Armata SUA este complet scăpată de sub control.

Când Uniunea Sovietică s-a prăbușit în 1989, SUA nu a mai avut un adversar militar. Se terminase, Partidul Comunist dispăruse; puterea sa dispăruse. Oamenii din Rusia doreau să trăiască la fel ca în Europa de Vest. Dar SUA nu și-au redus dominația militară, trebuiau să rămână dominante din punct de vedere militar. După 11 septembrie, a trebuit să fie și mai dominantă din punct de vedere militar. Pentru că teroriștii islamici au oferit pretextul de a îngenunchea unele țări islamice recalcitrante. Mania militară din SUA nu se termină niciodată. Pentru elita puterii din Washington, Rusia și Putin sunt ca Stalin și Uniunea Sovietică, iar Xi Jinping este un alt Stalin”.

În acest moment al interviului, profesorul Wolff dă un exemplu banal din viața de zi cu zi din SUA:

„Există o atracție turistică la aproximativ trei ore de mers cu mașina de New York City. Dacă mergeți în micul sat, vedeți vechile case coloniale, primele case construite de imigranții britanici când aceasta era încă o colonie britanică. Puteți vizita casele vechi, să vedeți cum au fost construite și ce mobilier este în ele. În fața fiecărei case există panouri informative unde puteți citi câte ceva despre istoria casei, de exemplu: „Într-o noapte din 1742, 60 de sălbatici au atacat această casă. Colonelul și soția sa Abigail au fost nevoiți să fugă pe caii lor pentru a scăpa de sălbatici”.

sălbaticilor ruși. Iar profesorul Wolff citează un alt exemplu actual.

„Dacă israelienii sunt aliații noștri, atunci adversarii lor trebuie să fie sălbaticii. Și astfel, evenimentele din 7 octombrie anul trecut se încadrează în această poveste: Sălbaticii le-au făcut israelienilor ceea ce le-au făcut sălbaticii imigranților britanici în Massachusetts în secolul al XVIII-lea”.

Toate sunt de necrezut. Dar poporul american, prins în acest mod de gândire, nu a făcut un pas sceptic înapoi și, prin urmare, nu a văzut tabloul complet. El continuă:

„Primul lucru pe care îl face un reporter atunci când merge oriunde în lume unde SUA sunt active este să vadă cine este sălbaticul și cine este băiatul bun, iar apoi să spună povestea în consecință. E vorba despre jurnaliști care nu mint în mod deliberat, dar nu sunt conștienți de nicio altă realitate.”

Ei văd lumea ca produs al acestei societăți americane. Poveștile cu băieții buni și sălbaticii le-au fost spuse de o mie de ori. Le puteți găsi în filmele de la Hollywood, în cântece, peste tot. Dacă nu înțelegeți asta, nu puteți înțelege nici politica SUA. Wolff continuă textual:

„Văd că pierdem în Ucraina. Dar când mă uit atent la aceste situații, îmi dau seama că Statele Unite se înving singure. Încearcă să folosească Ucraina ca pe un instrument pentru a gestiona o lume care nu mai există și devin foarte frustrați pentru că nu funcționează”.

„Când țin prelegeri publice și spun că am pierdut în Vietnam sau vorbesc despre pierderile noastre în Afganistan, în Iran sau în Irak, ascultătorii mei americani nu știu ce să facă. Stau în sală și se uită la mine ca niște copii de cinci ani care tocmai au aflat că nu există Moș Crăciun. El nu coboară pe horn și nu vă aduce cadouri de Crăciun. Asta nu este realitatea. Dar ei refuză să interiorizeze realitatea teribilă. La zece minute după terminarea prelegerii mele, se întorc la vechiul lor mod de gândire familiar în iubita realitate iluzorie pe care sunt făcuți să o creadă în fiecare zi.”

Surse și note

(1) Richard Wolff este profesor emerit de economie la Universitatea Massachusetts din Amherst, unde a predat economie din 1973 până în 2008. În prezent, este profesor invitat în cadrul programului postuniversitar în afaceri internaționale la New School University din New York. Anterior, a predat economie la Universitatea Yale (1967-1969) și la City College of the City University of New York (1969-1973). În 1994, a fost profesor invitat de economie la Universitatea din Paris (Franța), I (Sorbona). Wolff a fost, de asemenea, un conferențiar regulat la Brecht Forum din New York.

(2) <https://www.youtube.com/watch?v=84tD1Nc2Pro>

mai puternică să ajute să rezistăm în fața curenților nemulțumite din partea
Globaliștilor fără niciun Dumnezeu.

Donează prin **PayPal**

Donate

Donează prin Transfer Bancar:

Conturi ING BANK

R070INGB0000999906930786 (RON)

R065INGB0000999911989038 (EUR - SWIFT INGBROBU)

Donează prin Revolut

Nume **

Email **

Site web

☐ Salvează-mi numele, emailul și site-ul web în acest navigator pentru data viitoare când o să comentez.

Publică comentariul

Cele mai noi articole

Declinul bidenismului

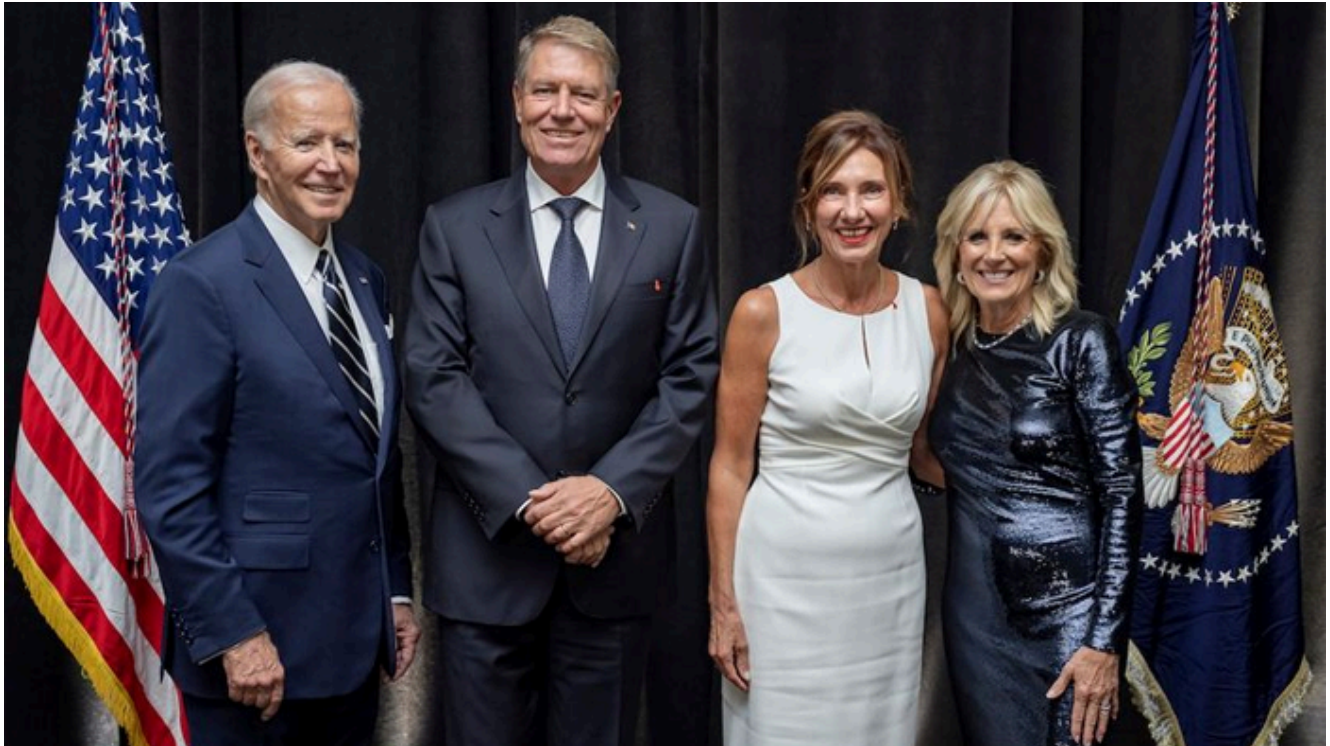
Bogdan Munteanu / 6 iulie 2024

[Citiți mai mult](#)

Franta și Marea Britanie rămân ferm înscrise pe traseul globalist

Adrian Onciu / 5 iulie 2024

[Citiți mai mult](#)

completând sondaje de opinie?

Votanții indeciși, bombardați cu sondaje mai rău ca la război

Adrian Onciu / 4 iulie 2024

[Citiți mai mult](#)

De la "generația de suflet", la "generația africană"

Adrian Onciu / 3 iulie 2024

[Citiți mai mult](#)

Americanii sunt mai predispusi să meargă la război cu guvernul

Brandon Smith / 3 iulie 2024

[Citiți mai mult](#)

Link-uri utile

[Contact](#)

Ne gasesti pe